

KOVAČEVIĆ STOJAN-STOLE

KRATKA AUTOBIOGRAFIJA

Rodjen sam u porodici Sime Kovačevića, činovnika u Varcar Vakufu, danas Mrkonjić Gradu. Otac je radio kao činovnik u Kotarskom sudu. Bio je saputnik Mlade Bosne na nacionalno oslobodilačkoj liniji. Zbog takvog političkog stava otjerali su ga 1915. godine u kazneni bataljon. U par navrata trovao se samo da ne bi išao na front. Međutim, navukao je TBC i u proljeće 1918. godine podlegao.

Majka Gospava, rođena Drinić, bila je rodom iz Mrkonjić Grada. Ostavši bez supruga sa djecom se preselila u Banju Luku 1918. godine. Najstarija je bila Ljubica, zatim Vojo (umro od španjolske gripe u Banjoj Luci) i ja. Majka je došla kod Milivoja Kovačevića, brata moga oca. Neko vrijeme smo stanovali kod njih, a potom smo se od njih odvojili i stanovali u zajednici sa doseljenom porodicom moje bake po majci Andjelkom i ujakom Petrom Drinićem, rudarskim radnikom.

Ujak Petar Drinić učestvovao je u velikom štrajku rudarskih radnika krajem decembra 1920. godine i početkom januara 1921. godine. Znam pouzdano da je s njim u zatvoru Straže sigurnosti u kući Gruberovića bio Pavo Radan neposredno poslije donošenja OBZNAHE.

Ujak je obolio od progresivne paralize 1925. godine i nije do svoje smrti izlazio iz kuće.

Šćric Milivoj bio je po zanimanju pekarski radnik. Pripadao je politički Socijaldemokratskoj stranci još za vrijeme Austrougarske. Vjerovatno je bio i član KPJ u vrijeme legalnog perioda njenog rada. Kasnije je radio kao pekar kod poslodavca Mladena Ćurčije. Godine 1930. zaposlio se kao poslužitelj kod Okružnog ureda za osiguranje radnika, svakako nekom naklonošću Jakova Lastrića. Djeca Milivoja bila su istaknuti učesnici revolucionarnog radničkog pokreta u Banjoj Luci Dušanka, Mirko, Zora i Slobodan Kovačević.

Mirko je poginuo u Mrkonjić Gradu na sedlu brežuljka iznad žandarmerijske stanice kod rezervoara u Mrkonjić Gradu prilikom probijanja iz grada 1941. godine. On je na ariju "Priamur-

skih partizana" napisao riječi za pjesmu "Po šumama i gorama" pred ustanak 1941.godine.

Zera Kovačević poginula je u Podgrmeču 1943.godine kad i Vahida Maglajlić.

Godine 1928.zapleslio sam se kao zvaničnik u Sreskom sudu u Banjoj Luci, a 1932.godine u Okružnom sudu, odnosno državnom tužilaštvu, gdje sam ostao do 1941.godine. U partizane sam otišao 16.jula 1941.godine preko sela Lipovca.

Bio sam član Komiteta KPJ ^{u partizanima od 1941. - K. Vuk - B. Luka - Tarnište} do novembra 1941.godine, do odlaska na područje Podgrmeča. Tamo sam u Ribniku bio član Komiteta III Krajiškog odreda za područje Ključ, Jajce i Glamoč. Tu sam ostao do partijske konferencije u Glamoču 1942. Bio sam politički komesar bataljona "Boko" u Podgrmeču od dolaska u Podgrmeč do proljeća 1942.godine. Do četvrte neprijateljske ofanzive bio sam pomoćnik komandanta područja.

Zatim sam član Štaba III, a potom V Korpusa od februara 1943.godine do osnivanja OZN-e u maju 1944. Od tog vremena sam pri V Korpusu rukovodilac OZN-e sve do odvajanja OZN-e od Korpusa, odnosno osamosteljenja, negdje pred zasjedanje ZAVNOBiH-a. Od Oslobođenja Sarajeva bio sam ^{zamenik} načelnik OZN-e za Sarajevo, a od 1946.godine (proljeća) kadrovik UDB-e za BiH do sredine 1948.godine.

8.maj 1978.godine
Banja Luka

(Stojan Kovačević)